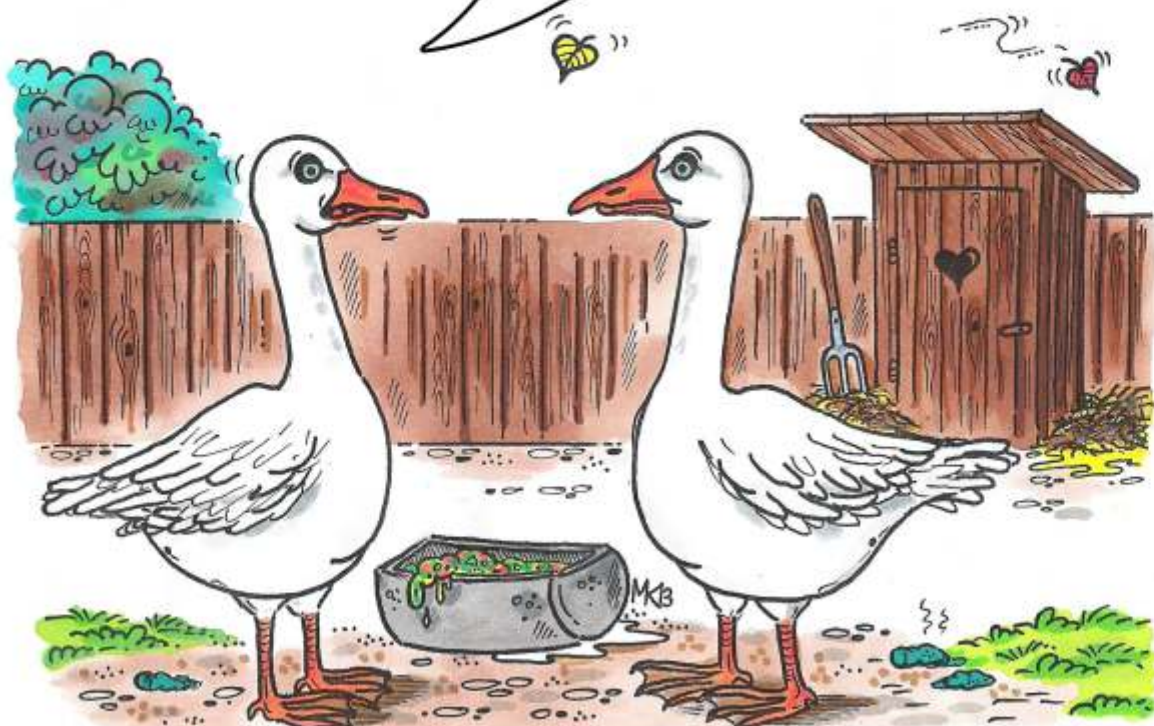

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Každý národ
má své tragické osudové
datum - Američané 11. září,
my zase 11. listopad!

Milan Kocmánek

ROZHOVORY

Milan Kocmánek
kreslíř - humorista

Petra Kovačiková
spisovatelka

Tapír
od září
na
TV Barrandov

My vás zahřejeme!

Opravdu... i když dojde uhlí na topení, v zimním svetru nadělaly myši díry a pod okny profukuje sníh, stačí zalistovat listopadovým Tapírem a je po omrzlinách!

Náš humor totiž hřeje. A pokud si ke čtení uvaříte grog, pak máte s fujavicí až do jara vycaráno. Ale abychom nemluvili jen tak povrchně o počasí... v listopadu nás čekají vzpomínky na všechny blízké, kteří tu s námi již nemohou být. Tak si zkuste vzpomenout i na jejich smysl pro humor, jak se rádi smáli a jak by bylo krásné, kdyby se tak usmíval celý svět. Vždyť není těžké ten odkaz poslat dál.

Hřejivé vzpomínky a plno sdílených úsměvů přejí Vaši Tapíráci

Nenašel jsem černou punčochu, stejně ale naval prachy!!!

Pavel Rychtařík

Karel Urban

POTKALO NÁS VELKÉ ŠTĚSTÍ, PEPIČKU. BABIČKU NÁM ODNESL DRÁK...!

Ladislav Vlasák - Rost'a Pech

Ano, přezujeme vám auto, zimních pneumatik máme v mrazáku dost...

Mirek Vostrý

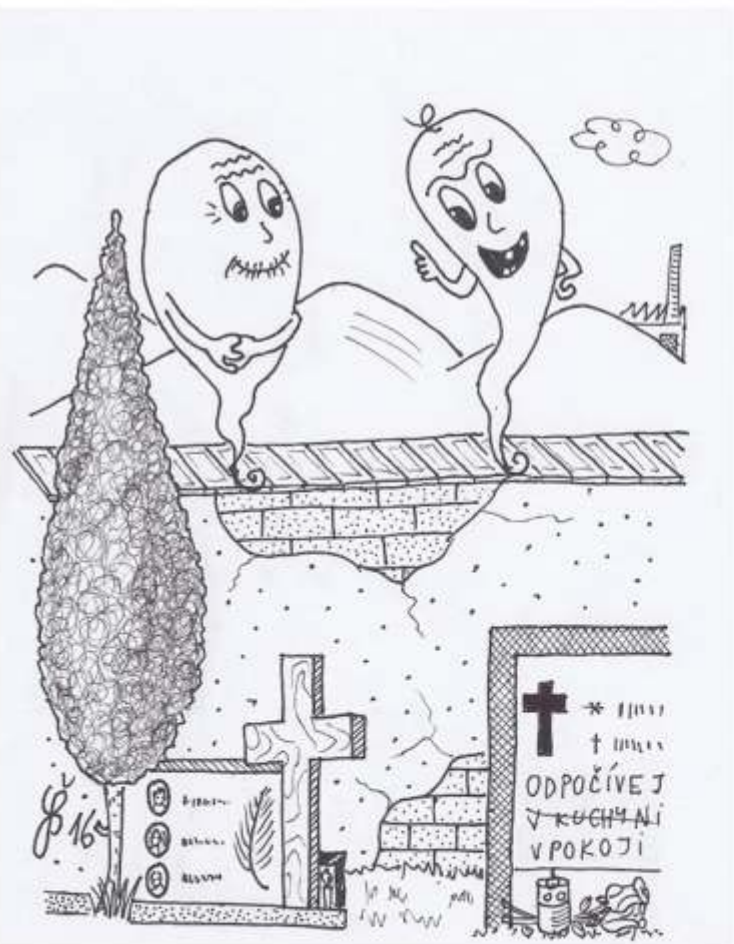

Bořivoj Švéda

DUŠIČKY

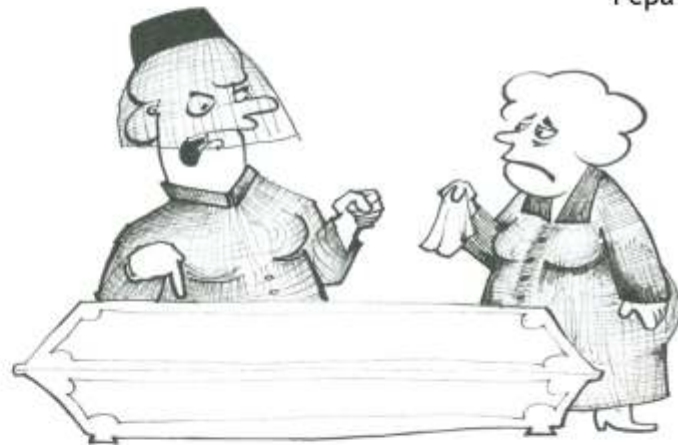

„TEN MÁJ ZASE LEŽÍ TÁMHE! RÁNO, KDYŽ JSME SEM STOLU PŘIŠLI, OBJEVIL VEDLE AUTOMATU NA SVÍČKY AUTOMAT NA KOŘALKU!“
Pepa Bílek

Nejdříve nám řekli *Uvolněte místo mladým.*
Pak řekli *Uvolněte byty mladým.* A teď nám nejspíše
řeknou, při současném koketování velmocí s válkou,
že máme *Uvolnit hroby mladým...*!

Pavel Šmakal

UŽ JSEM MYSLELA, ŽE HO MÁM VYCVIČENÉHO A STEJNĚ SI
ZASE UDĚLAL, CO CHTĚL...!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

SAKRA! JE NAPRD ŽE TEĎ JAKO DUCHOVI MI FUČÍ DO OČÍ I ZEZADU!!!
Jiří Bula

JÓ, SOU DNEŠTA DUŠIČKY.
ALE SVÍČKY VÁM TADY TĚŽKO
BUDU ZAPALOVAT...

Sidonius Jiro

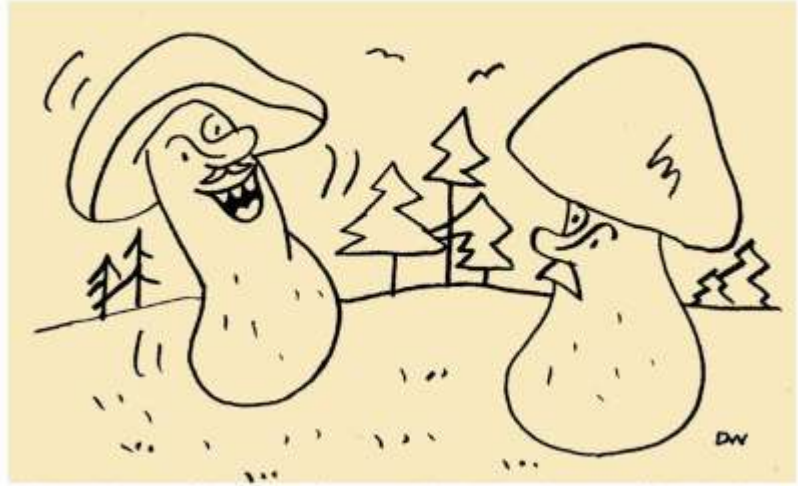
Bořek Frýba

na HOUBÁCH

Aneer

Kdepak, kamaráde, nemotám se z chlastu, jen jsem se líbal s jednou lysohlávkou!

Odlřich Dwořák

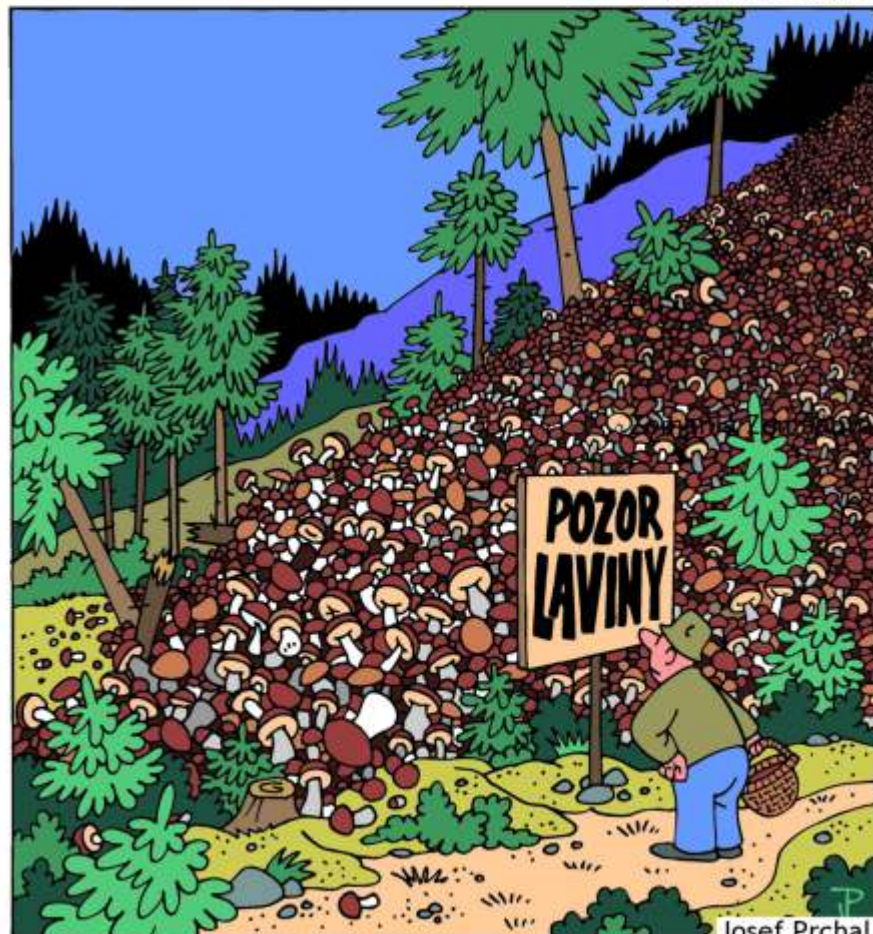

"Tak jsi měl pravdu, tati, že to dneska v lese bude jenom samá babka!"

Hana Křivánková

Pavel Rychtařik

Josef Prchal

Rozhovor

s Milanem Kocmánkem

Učitel se smyslem pro humor...

 Milane, než se dostaneme k povídání o kresleném humoru, tak by mě zajímala jedna věc. Podle informací, které o vás plují internetem, se žijete jako učitel. Jak si učitel a zároveň kreslíř vtipů získává u žáků respekt? Pokud žáci vaši kreslířskou práci znají, tak vás mají zajisté za srandistu...

Srandista si asi získává respekt složitěji než třeba nadšenec do řecko-římského zápasu...

Řekl bych, že je to přesně naopak – pokud člověk ukáže, že ve škole (i v životě) dokáže pohlížet na věci s humorem a nadhledem, získává si respekt a autoritu mnohem snadněji než nějakými siláckými gesty. A škola bez humoru by snad ani školou nebyla – alespoň já bych na takové škole učit ani nechtěl. Ostatně určitě není náhodou, že řada skvělých českých bavičů a humoristů začínala právě před katedrou.

 Ohledně té školy mě napadá ještě jedna otázka. Moc vtipů na téma škola od vás neznám. Na papíře se raději pohybujete v lese, u vody, nebo se sklenkou vína... Těch témat je samozřejmě mnohem více, ale u učitele bych čekal, že hlavní náplní bude školní humor. Jak to tedy máte se školními vtipy?

Tak nad touhle otázkou se musím trochu pousmát – právě kresby na téma škola mě provází po celou dobu mé učitelské i kreslířské kariéry. Se spoluautorem - kolegou učitelem Leopoldem Králíkem - už téměř čtvrtstoletí zpestřujeme a odlehčujeme svými vtipy profesní Týdeník ŠKOLSTVÍ, který vydává pražské nakladatelství Dictum. Při frekvenci 40 čísel ve školním roce to už za ta léta dělá skoro tisícovku vtipů! Mnohé z nich už také vyšly souborně pod názvem „VONÁSEK K TABULI!“. Takže mě napadá, že právě tyhle kresby by byly vhodným ilustračním doplňkem k tomuto rozhovoru.

 Co vy a rybaření? Valná část vašich vtipů se odehrává u vody s prutem. Jste vášnivým rybářem?

Vášnivým rybářem rozhodně nejsem, nejsem totiž rybářem vůbec. Množství těchto kreseb je výsledkem mé několikaleté spolupráce s časopisem SPORTOVNÍ RYBÁŘ, ke které jsem byl osloven již jako zavedený kreslíř – aniž by

ovšem vydavatelé tušili, že jediné mé setkávání s rybami se odehrává o Vánocích na talíři. Takže tyhle kresby následně vznikaly s výraznou dopomocí atlasů ryb, katalogů rybářského vybavení a konzultací s již zmíněným kolegou Králíkem, který naštěstí na rozdíl ode mě tím vášnivým rybářem je! Nakonec ovšem těchto obrázků vzniklo tolik, že se později staly základem knížky SRANDA Z LESŮ, VOD A STRÁNÍ.

 V létě jsem byl jako už tradičně na dovolené v Jižních Čechách, a při návštěvě jedné nejmenované tržnice jsem narazil na trika s vašimi rybářskými motivy. Víte o tom, že se prodávají trika s vašimi kresbami? A pokud ano, jak k této spolupráci (pokud se jedná o spolupráci) vůbec došlo?

O prodeji triček s mými kresbami na nejmenovaných tržnicích (a já bych dodal nejmenovanými komunitami prodejců) vím. Rozhodně se nejedná o žádnou spolupráci, použitý motiv byl jako mnoho jiných na těchto tržnicích převzat (rozuměj ukraden) pravděpodobně z propagačních materiálů skutečných vlastníků autorských práv. Tuhle situaci ovšem беру s nadhledem – vždyť to můžu směle chápat jako celoplošnou republikovou bezplatnou reklamu. Dokonce jsem s překvapením a pobavením zjistil, že ve zmiňovaném tričku hraje Václav Postránecký ve filmu „Jak se krotí krokodýli“!

Máte za sebou jako kreslíř vtipů i pěknou řádku vydaných publikací. Je nějaká, které si vážíte více, než těch ostatních nebo jim přikládáte stejnou váhu?

Zajímavá otázka. Když se nad ní zamyslím, napadají mě dvě záležitosti – v první řadě si vážím možnosti ilustrovat pohádky (Chodské pohádky od J. Š. Baara). Tohle jsem si chtěl vždycky vyzkoušet a velmi oceňuji odvahu nakladatele svěřit ilustrace klasiky kreslířům – humoristovi. Zdá se, že se věc podařila, protože za několik let naše spolupráce pokračovala při vydání Chodských pohádek 2. No a ta druhá věc – zatím moje poslední autorská knížka A TAK MY TADY ŽIJEM. Zatímco předchozí publikace byly buď taková „všehočut“ nebo úzce tematicky zaměřené (víno, rybaření, škola...), tady se jedná o jakýsi reprezentativní průřez mým archivem – tedy kresby s náměty, které jsou mi nejbližší.

Jak už jsem se zmínil, těch témat v kresleném humoru máte opravdu hodně. Je něco, co kreslíte nejraději a naopak něco, co kreslíte opravdu nerad?

Nejraději kreslím obrázky z prostředí svého domova – jihomoravského venkova s krásnou přírodou na okraji Lednicko – valtického areálu. Náměty se pak přímo nabízejí – proto ti vinaři, rybáři, chovatelé a zahrádkáři, houbaři, myslivci a zvířátka...

Nerad kreslím samozřejmě to, co moc neumím – v mém případě je to technika (auta, stroje), moc mi nejdu sexy-ženy (vesnické babky zvládám!) - a i když jsem jako oblíbený námět uvedl zvířátka, bůh ví proč nenakreslím spárkatou zvěř (a že těch potvor tady u nás v lužních lesích žije!).

Jak píšete ve svém profilu na stránkách KKH, tak kreslířskou kariéru jste započal u vizovického nakladatelství Trnky-Brnky. Jak na tyto začátky vzpomínáte dnes, s odstupem času?

Za tuhle otázku děkuji. Díky svému věku patřím ke kreslířům, kteří prožili s Trnkami celou jejich „kariéru sinusoidu“ – od nespělých začátků přes období absolutní

konjunktury a slávy až k dnešnímu neslavnému konci, který podle mého názoru způsobilo především to, že vydavatelství se postupně zcela odklonilo od toho, co ho léta drželo na špici čtenářského zájmu – totiž nabízet lidem vpravdě lidový humor. A to navzdory všem kritikům, kteří se i dnes snaží kreslený humor posuzovat podle měřítek kladených na akademickou uměleckou tvorbu.

Nepatřím proto ke kreslířům, kteří se dnes ke své TB minulosti raději ani nehlásí – naopak jsem vděčný, že jsme tehdy (mnozí poprvé v životě) dostali šanci publikovat své výtvořky a postupně se zviditelnit, resp. nastartovat své kreslířské kariéry. A jak říká náš školník – vzpomínky ti nikdo nesebere! Mám tím na mysli tu spoustu společných nezapomenutelných akcí, na kterých jsem našel mezi kolegy kreslíři spřízněné duše a kamarády.

O to víc mě těší, že jsem se s některými z nich po létech potkal kolem Tapíra. Jde přece pořád o totéž – dostat kreslený humor mezi lidi! A je celkem jedno, jestli se to podaří na papíře, na výstavách nebo elektronickou cestou. Vždycky jsem tvrdil, že kreslený vtip, kterému by se zasmál byt' jen jeden jediný divák (čtenář), nevznikl zbytečně.

Kde všude se v dnešní době můžeme setkat s vaším kresleným humorem?

Samozřejmě kromě TAPÍRA a již zmiňovaného Týdeníku ŠKOLSTVÍ kreslím pravidelně každý týden vtip pro přílohu Břeclavského DENÍKU. Téhle spolupráce si velmi považuju – trvá už více než pětadvacet let a dává mi možnost být ve svých kresbách stále aktuální a reagovat na momentální dění ať už ve školství nebo v našem regionu. Jinými slovy – udržuje mě to kreslířsky „vždy ve stěhu“.

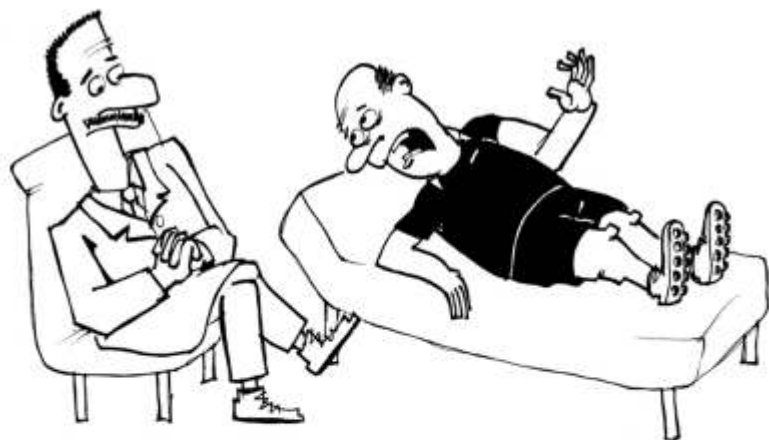
A na závěr jedna klasická otázka, se kterou se můžeme setkat u většiny rozhovorů. Na co se vaši fanoušci můžou v budoucnu těšit?

Bude nějaká nová publikace nebo výstava?

Nová publikace momentálně na obzoru není, o to více jsem vytižen shora vzpomínanými aktivitami, ke kterým je potřeba přičíst ještě různé propagační a reklamní obrázky, kresby na objednávku apod. Co se výstav týče, v poslední době často prezentuji svůj humor na různých společenských akcích podle tematického zadání pořadatele (ochutnávky vín, rybářské akce, vánoční výstavy,...). V létě příštího roku by u nás v Lanžhotě měla proběhnout výstava mých prací spolu s kresbami Jiřího Wintera – Neprakty. Na tuhle spolupráci se opravdu těším, vystavovat po boku klasika českého kresleného humoru považuju za jeden z vrcholů své kreslířské kariéry.

Děkuji za rozhovor a přeji spousty inspirace a pevnou ruku.

Profil a galerii vtipů Milana Kocmánka naleznete na webové adrese:
www.kkh-tapir.cz/nasi-kresliri/kocmanek-milan/

JSEM ROZHODČÍ A NIKDO MNE NEMÁ RÁD...!
Ladislav Vlasák - Petr Maděra

FOTBAL

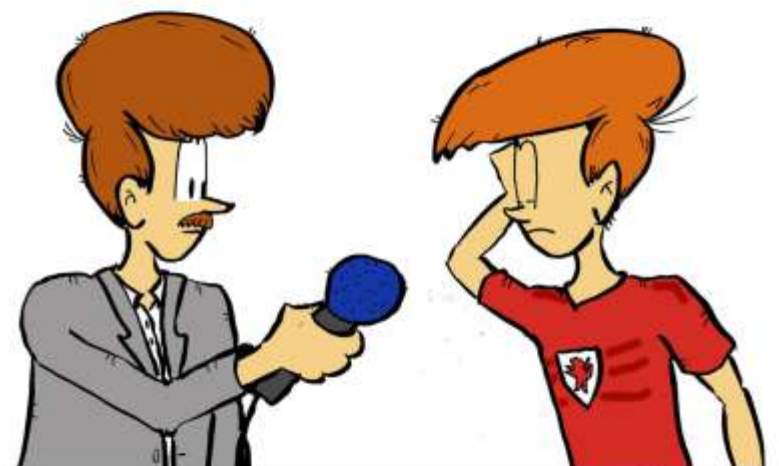
to je
HRA KDYŽ SE TO UMÍ...

TAK JAK BYSTE
ZHODNOTIL ZÁPAS?

BYLO TO PRO NÁS SLOŽITÉ.
NĚMCI HRÁLI FOTBAL.

Míra Šticha

Bořivoj Švéda

SLEDUJ MOJI HRU A TŘEBA Z TEBE TAKY VYROSTE OBOUNOHÝ FOTBALISTA!
Tomáš Pekárek

A já, naši zas hrajou přátelský utkání!

Aneer

Josef Prchal

Jaký faul?! Prostě jsem soupeřovi vytřel zrak...

Mirek Vostrý

VTÍPKY PROSTITUTKY MÁŠI

František Merta

Tak moment, vážně už jsi někdy někoho odpaňoval?

Vladimír Dvořák

Stenlly (Slovensko)

František FRK Kratochvíl

UNIFORMOFÍLIE

Štěpán Mareš

= ZAJAČIK Z KLOBŮKA? TAŠ MI KONTAKT
NA TOHO KÚZELNÍKA... ? =

Vlado Javorský (Slovensko)

Tři otázky pro...

... tři kreslíře, které můžete znát nejen ze stránek Tapíra.

PAVEL ŠMAKAL, PEPA BÍLEK a JOSEF ŠVEC

Udržujete tradici dušiček nebo se spíše přikláníte k oslavám Halloweenu?

Pavel Šmakal - Mám takový dojem, že v poslední době se přejímá do češtiny příliš mnoho cizích slov. Pokud je to kvůli výpočetní technice, kvůli rozvoji vědy a techniky a vzájemného dorozumívání - je to normální. Ale je-li to hlavně kvůli politikům, nově vytvořené Sametové šlechtě a mafiánským kmotrům, kteří se chtějí zavděčit svým chleboďárcům, to už je na pováženou. Neboť díky jim přibývá také mnoho cizích svátků, oslav, tradic, zvyků a památných příležitostí, hlavně západní a zaoceánské provenience. A je docela možné, že za pár desetiletí tu bude úřední řeč angličtina, čeština se dostane mezi krajová nářečí a česká identita bude na úrovni Lužických Srbů. Snažím se proto osobně zachovávat dobré české, moravské a slezské tradice, svátky, zvyklosti a mravy, a proto slavím Dušičky.

Pepa Bílek - Zásadně udržuji pouze české tradice a veselice. Pouze jsem s postupujícím věkem nahradil oslavy ve stylu „ženy-vino-zpěv“ za „muži-pivo-řev“ ...v klasické české hospůdce.

Josef Švec - Udržuji tradici Dušiček, jelikož je to křesťanský svátek, který se v Českých zemích slaví již po staletí. Také si myslím, že je dobré si alespoň tím symbolickým zapálením svíce vzpomenout na své blízké, kteří již mezi námi nejsou.

Na sv. Martinovi vás lákají pečené husy, víno a koláče nebo začínající zima a sníh?

Pavel Šmakal - Těšíme se doma na všechno. Podle zděděného příjmení je jasné, že celé naší rodině všechno šmakuje, takže v reálu se sejdeme u stolu s pečenou husou, svatomartinským pivem nebo vínem a buchtami. Na sníh a zimu se podíváme raději z okna nebo v televizi, protože jsme teplomilní tvorové a teplota pod 0 stupňů pro nás představuje ohrožení života. Ovšem pokud přijede svatý Martin na sněžném skútru, tak vnuk v oblečení do mínus 40 stupňů postaví sněhuláka, a já mu budu dělat přes okenní sklo stavební dozor. Pak pomocí dálkového ovladače naučíme sněhuláka odklízet sníh.

Pepa Bílek - Na sv. Martinovi mě lákají husy, víno a koláče, při jejichž konzumaci v teple u okna rád pozoruji jaká je venku zima, a jak padá sníh. S přibývajícím množstvím vypitého vína potom vidím každou vločku dvakrát a mírné poletování sněhu se v mém vidění mění v obrovskou chumelenici.

Josef Švec - Tak to je těžká volba, dobře se najíst je jeden z mých oblíbených koníčků (po kreslení možná nejoblíbenější) a pečenou husou nikdy nepohrdnu. Na druhou stranu také velice rád lyžuji a užívám si krásného zimního počasí. Když tak nad tím přemýšlím, zvolil bych asi oboje. Nejdříve bych se pořádně najedl, a pak se jako tlustá koule odvalil někam na sjezdovku a vše poctivě vysportoval.

Dne 21. listopadu se slaví Mezinárodní den pozdravů. Který pozdrav byste zvolil vy, jako ten nejlepší?

Pavel Šmakal - Pozdravy se vyvíjí návazně na lidskou společnost. V pravěku se zdravil pračlověk s mamutem: „Eka, eka“ (podle E. Štorcha, Lovci mamutů), přičemž to druhé „Eka“ byla kopie pro Evropskou unii. Pak následovaly další pozdravy: „Ave, Salut, Vale, Čau, Skol“ v novověké historii pak: „Hej, Slované, Čest práci, Nazdárek, Máš dárek?, Máš práci?, No nazdar, kde máš dar (sponzorský)? Chceš padáka?“ Ale v budoucnosti nás čeká konečně pestřejší výběr: „Gutn Tág, Zdrástvuj, Helou“ případně „Salam.“ Osobně zůstanu u toho pozdravu, který používám celý život: „Dobrý den!“ I když vzhledem k současné konzumní společnosti budu muset něco přidávat: „Dobrý každý den, Dobrý každý den a každá hodina, Dobrý každý den, každá hodina, než vyletím z komína...“ Ale stejně nejvíce se mi líbí Valašský pozdrav: „Dajme si po kališku!“

Pepa Bílek - Jednou mě dostal jeden můj známý, který značně pod vlivem dorazil do hospůdky, a přítomné oslovil pozdravem: „Dobrý večer nebo jak se vůbec jmenujete.“

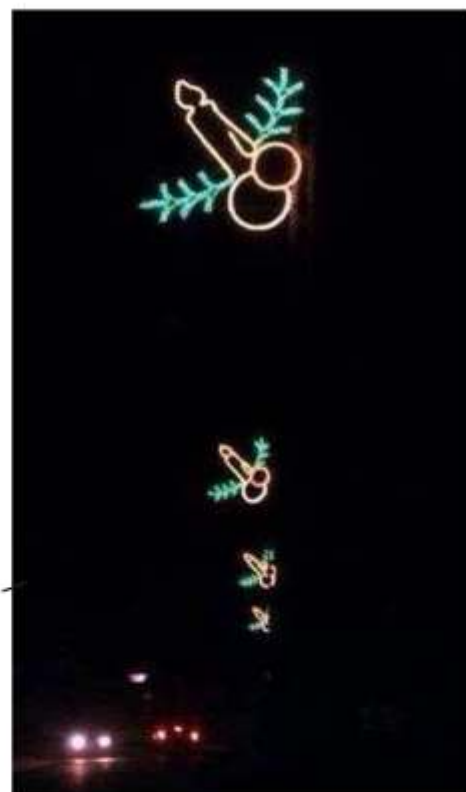
Josef Švec - Na celém světě existuje jistě nespočet pozdravů, od anglického Hallo, přes německé GutenTag, české Dobrý den, či francouzské Bonjour. Osobně si ale myslím, že ten nejlepší pozdrav na celém světě a v každém jazyce je upřímný úsměv. Který snad každého člověka potěší.

FOTOFRKY

Venčení pejska...

Jiří Plaček

Začala vánoční výzdoba...

Volby 2016 - na volební účast voličů se dá opravdu říct jen ACH JO

Nedávno zprovozněný bankomat na hradě Rýzmburk. Velice pomohl místním, kteří už proto nemusí dojíždět dolů do města.

Karel Urban

Dočasně zakázáno rodit nechtěné děti.

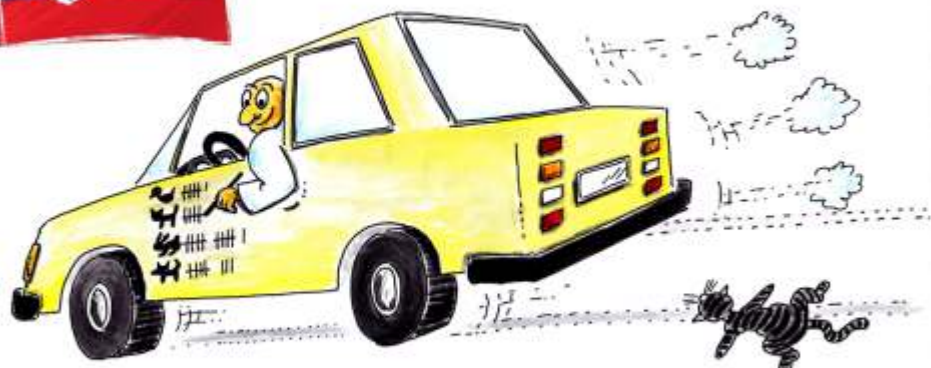
Mirek Vostrý

Nejlépe hlídaná popelnice na Václavském náměstí a přesto byla vyloupena

Jiří Cafourek

VTIEKY OD susedů

František Bojničan

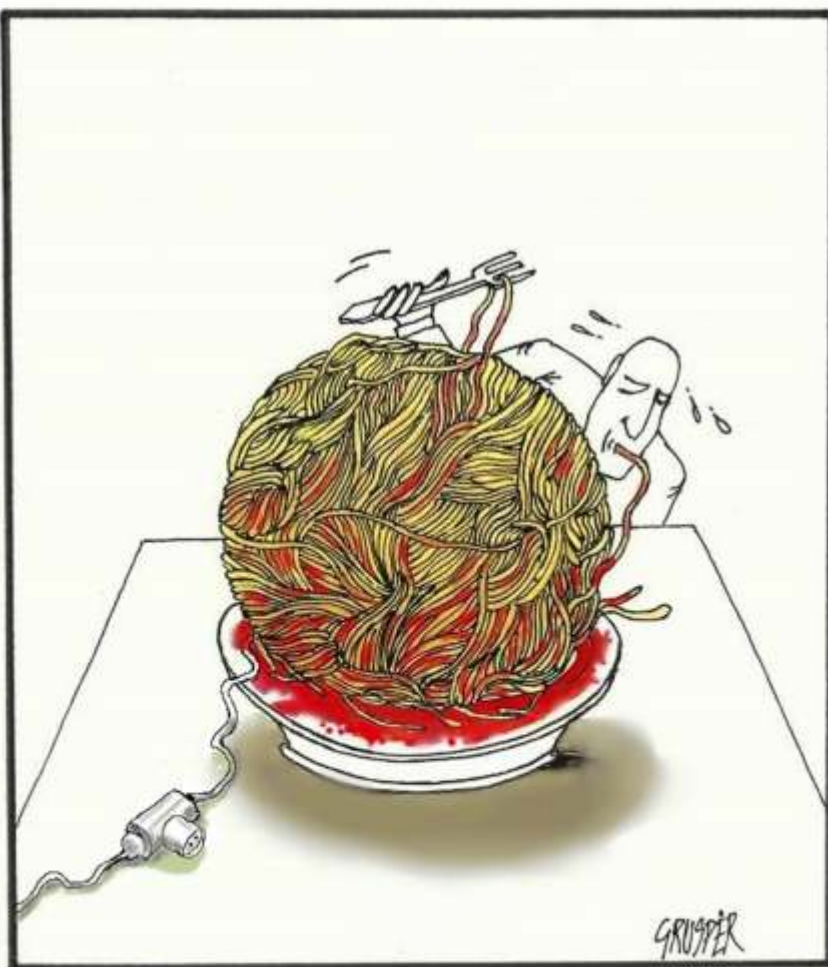

Ivan Šimek

P. Sedláček 2015

Peter Sedlák

Jozef Grušper

Vladimír Pavlík

POLITIKA

to je dílna

Jan Tomaschoff

„KDEPAK, DOMŮ JEŠTĚ NEJDU - UDĚLALI JSME SI DOLE S CHLAPAMA REFERENDUM, ŽE ZATÍM NEVYSTOUPÍME!“

Milan Kocmánek

DanQ

Vladimír Balcar
7.10.2016

Volby 2016

* Češi volili první den do krajů a Senátu. Hlas odevzdala asi pětina lidí.

Vladimír Balcar

Pavel Rychtařík

JEDNO BĚŽNĚ RÁNO GĚNIA...

Miroslav Vomáčka

Ladislav Talčík (Slovensko)

Česká vepřová unie (dále jen ČVU) se rozhodla pro emigraci do islámských zemí, protože její členové se v Česku necítí bezpečně a dožívají se nízkého průměrného věku. K nim se přidala i Česká divoká prasata (dále jen ČEDIPRA). Hnutí podporují i někteří poslanci a senátoři, přestože si v Čechii (dále jen v Česku) žijí jak ČVU a ČEDIPRA v žitě.

Pavel Šmakal

Stawomir Luczyński (Polsko)

SNAHU JSTE MĚL. ALE JAK VIDÍTE, ANDREJJOVY PROSLOVY NEJSOU STRAVITELNĚ ANI PO PŘEVAŘENÍ.

Václav Novák

Miroslav Barvirčák (Slovensko)

Od srpna 2016 se s námi můžete setkávat každý týden na TV Barrandov

v pořadu „VTIP ZA STOVKU“

V každém díle budou naši kreslíři. Jejich úkolem je během natáčení nakreslit vtip na hosta Vtipu za stovku.

Jsme velice rádi, že si vybrali právě nás, abychom do pořadu vnesli něco nového, tj. kreslený humor. Tak se koukejte koukat.

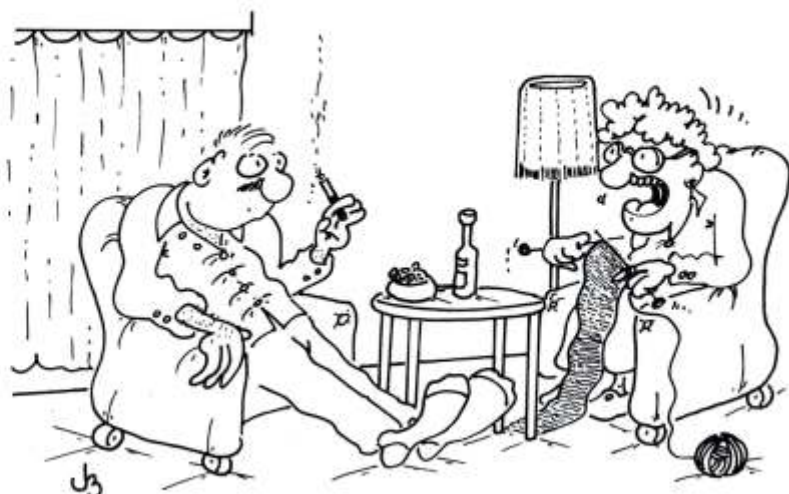
Zleva: Mirek Vostrý a Jan Musil

Zeman a Zemanová

Pavel Šmakal

"MNĚ JE TO FUK! KLIDNĚ SI KUŘ, ALE AŽ TĚ TO KOUŘENÍ ZABIJE, TAK MNĚ NECHOŇ NA OČI...!!"

Pepa Bílek

Zleva: Jan Skopeček a Mirek Vostrý

Zleva: Sidonius Jiro a Jan Vodňanský

Sledujte www.barrandov.tv/vtip-za-stovku

Kdy nás můžete vidět?

Každé pondělí od 21:50 h. na TV Barrandov
a každou neděli repríza na TV Barrandov Plus

Hosty pořadu, na které se můžete těšit:

Jan Kříž, Jan Musil, Jan Vodňanský, Richard Genzer,
Vlasta Korec a Jan Skopeček.

Naši kreslíři, které uvidíte v listopadu:

Sidonius Jiro, PATA a Mirek Vostrý

Babička je s vnoučkem na koupališti,
spokojeně klábosí se sousedkama
a najednou přijde vnouček se slzami
v očích.

- „Proč pláčeš, Radečku?“

- „Ále...hráli jsme si s klukama na
autoservis...“

- „No a?“

- „Já jsem byl akumulátor a ostatní
mě nabili...“

„Dědo, ti Američané musí ale milovat
to Rusko!“

- „Proboha, jak jsi na to přišel?!“

- „Že si ho tak bedlivě hlídají a střeží
a mají ho obklíčené dokola na zemi i pod zemí,
ve vodě i pod vodou, ve vzduchu i v kosmu...“

„Sedící Balvane, už máš skoro sto
let, jak nyní s odstupem mnoha let
se díváš na bělochy?“

- „Když bílý muž přijít, páni země
být Indiáni. To být - žádný daň,
žádný peníz, žádný dluh. Moc bizon,
moc bobr, moc ryb, čistá voda
a vzduch. Ženy dělat všechna práca.
Šaman léčit zadarmo, muži celý den
lovit, chytat pták, rybu, zvěř. Děti
hrát, skotačit a učit. Všichni náčelník
poslouchat. Večer tančit, zpívat,
kouřit, pít...a funět na žena. Bílý
muž total kretén, když on myslet, že
taková život de ještě vylepšit...“

Na Quantanamu se
ptá před výslechem
válečného zajatce
vyšetřovatel:

- „Prý jste si stěžoval
na nelidské zacházení.
Tak se vás po dobrém
ptám, přejete si být
vyslýchán aquadrezúrou,
boxingem, grillingem
nebo karabáčingem?“

Otec listuje v synově Žákovské
knížce a vzteky mu červená obličej:
„Začátek školního roku, a ty máš
samé pětky!“

- „Tati, ale včera při hokeji jsi mi
řikal, že první pětky jsou nejlepší!“

Jde ožrala domů a strká klíč do zámku,
z patra se ozve:

- Hej! Tady nebydlíš.

Ožrala obejde dům a strká klíč do
stejných dveří. Z patra se zase ozve:

- Hej! Tady nebydlíš.

Takhle to obejde okolo domu šestkrát
a zase ožrala strká klíč do stejného
zámku. chlápek nahoře už sem ti
několikrát říkal že tu nebydlíš.

Ožrala nato:

- No jo, hlavně že ty bydlíš všude...

Na fotce zleva: Sidonius Jiro, Jan Kříž a Mirek Vostrý

Vtipy: Pavel Šmakal

Rozhovor s Petrou Kovačíkovou

Tento měsíc si vám dovoluujeme v rozhovoru přiblížit jednu venkovskou učitelku z malé krušnohorské školy. A proč? Protože je na ní cosi zajímavého, tajemného a lákavého. Protože je to silná osobnost, která kolem sebe rozdává neskutečné množství pozitivní energie a protože těmi super slavnými a inspirativními osobnostmi nemusí být vždy jen někdo, kdo prošel několika stránkami bulváru, ale i někdo nenápadný, kdo třeba léta bydlí za vaším rohem. Stačí se jen podívat...

Rozhovor vedla: Lena Pintnerová

 Je neuvěřitelné, co vše se dá stihnout ještě před třicítkou! Procestovat svět, vystudovat vysokou, napsat úspěšnou knížku a několik jich ilustrovat. Vynechala jsem něco?

Počekaj ... ano, napsala jsem přece i divadelní scénář! Ten, se kterým jsi mi pomáhala, a společně jsme v tom divadle hrály! A taky jsem určitě stihla naštvat spoustu lidí. Asi svou prostofekostí.

 Kde všude jsi cestovala, jak ses tam dostala a jak sis to tam užívala?

To je otázka na celou knížku! Tak jo - Francie, Anglie, Luxemburg, Belgie, Holandsko, Dánsko, Švédsko, Španělsko, Švýcarsko, Itálie, Německo (zejména Berlín, tam jezdím pořád ráda), Rakousko, Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko, Maďarsko, Slovensko, Polsko, Ukrajina, Rusko, Gruzie, Arménie, Ázerbájdžán, Turecko, Indie a Nepál. Snad jsem na nic nezapomněla. Někdy to byly výlety s rodinou nebo přáteli, jindy to byl výlet stopem anebo dobrovolnická mise. Musím říct, že čím jsem starší, tím víc mě baví země Blízkého východu a postsovětské země. Blízký východ je naprosto jiný od evropských zemí – mentalitou lidí. Ta pohostinnost, jejich kuchyně, pití čaje a poušť ... má to něco do sebe. Postsovětské země, protože v nich člověk vidí něco spojujícího s naší zemí či naší kulturou – ať už jsou to nám příbuzné slovanské jazyky, anebo podobná historie. Říkám tomu stmelující historie Sovětského svazu nebo bývalého východního bloku. Stejná architektura, velmi podobná mentalita lidí jako naše, zkušenost s komunistickým totalitním režimem. To všechno mají tyhle země od Československa po Vladivostok společně. V Ázerbájdžánu jsem byla na návštěvě v rodině, kde měli úplně stejné vybavení domácnosti jako je u nás na chatě v Ostrově ze 70. let. Evokuje to zvláštní pocit domova.

 O čem je tvoje knížka?

O partě různých lůzrů a outsiderů, kteří se najednou najdou v Gruzii, a tak nějak tam spolu žijí a prožívají různé životní zvraty.

foto: archiv Petry Kovačíkové

 Měla jsi na ni i výjimečné recenze...

Dovolím si citovat pana Tomíčka, mého vysokoškolského učitele, který si ji ode mne nadšeně koupil a neváhal se mi k ní cestou e-mailu vyjádřit: „Na to, že je to patrně Vaše prvotina, to není vůbec špatné čtení. Kniha má zajímavou kompozici, což mi došlo až na konci, kdy jsem se musel vrátit k první kapitole. Je sympatické, že Betty má velké pochopení i pro ty hrdiny, kteří jsou v próze vykresleni tak trochu jako záporáci. Docela by mě zajímalo, jak moc je dílo autobiografické, či do jaké míry jsem četl fikci. Počítám, že autobiografických prvků je v knize celá řada. Pokud bych přemýšlel o žánrovém zařazení, byl bych trochu na rozpacích.“

Předem se omlouvám, literární kritik jsem nikdy pořádně nebyl (dvě, tři publikované recenze jsou opravdu málo). V knize trochu cítím dívčí román (to ovšem neberte jako pohanu!), trochu tvorbu beat generation a možná i trochu Bildungsroman. Je to takový pěkný mix. Určitě to není jen próza o vztazích a jen sbírka šesti povídek. Kapitola Giorgi a Tamara ukazuje, že jste docela pěkně zvládla dramatické líčení a kapitola Manon a Denis je povedená sonda do gruzínské duše."

Dnes už knížka není k dostání. Chystáš dotisk nebo novou knihu?

Urputně sháním nakladatele, aby mohl moji knihu *Týden v Tbilisi* vydat. Novou knihu chystám ... pořád, stále něco. Pracuji na více věcech najednou, ale musím čtenáře trochu napínat, co vyjde dřív.

Kdopak ti knížku ilustroval?

No jo – to zbylo na mě.

Jak ses dostala ke kreslení / malování?

Asi jsem kreslila od mala, vím, že v devítce jsem moc chtěla jít na keramku a navštěvovala jsem čtyři výtvarné kroužky týdně. Mně to baví, nejvíc v noci nebo večer, když si pustím nějakou hudbu a úplně se do toho ponořím. Hraju si s tužkou, poslouchám hudbu a v tu chvíli jsem šťastná a nic mi nechybí. Když se mi výsledek povede, tak jsem ještě šťastnější.

Jaká technika je tvoje nejoblíbenější a co maluješ nejraději?

Miluji černou barvu – zejména černou tuš! - a nejvíc mne baví portréty lidí. Ať už si sednu v kavárně a tam si kreslím skicy lidí, kteří zrovna něco přežvykují nebo se vrhnu na obrázek z mého oblíbeného filmu, oblíbeného zpěváka nebo herečky nebo portrét někoho mně blízkého. Přitom nejvíc cítím takové spojení. Soustředím se na tu osobu, na každý detail, myslím na toho člověka a věnuji mu svou energii. Vlastně bych řekla, že koho nakreslím, tak toho mám opravdu ráda.

Ilustrovala jsi i jiné knížky?

Teď jsem dokončila ilustrace pro Josefa Ilka a jeho pohádkovou knížku *Beránkův rozum*. Poprvé jsem vlastně kreslila hlavně zvířata, tak jsem si tím nebyla moc jistá, ale autor je s těmi ilustracemi a mou prací. Zatím nevím, kdy to vyjde, ale je to moc pěkná pohádka a taky se na ni těším, až budu mít výtisk. Dále teď aktuálně pracuji na ilustracích pro učebnici perštiny.

ilustrace: Petra Kovačiková

Nějaký čas jsi pracovala v nádherném historickém areálu Klášterního kostela. Co tě na té práci lákalo?

Já se ti přiznám, že mě ta práce úplně nelákala – vlastně jsem ji vzala proto, abych si vydělala peníze na letenku někam pryč a chtěla jsem odsud vypadnout. Ale pak jsem někoho potkala a všechno se změnilo – haha. To už tak v životě bývá. Ale na téhle práci mě asi nejvíce bavilo to, že jsem pracovala v kultuře a mohla jsem pracovat se samými úžasnými a kreativními lidmi, kteří prostě nečekají, až někdo teda něco udělá, ale pořád něco vymýšlejí. Ať už je to náplň jejich práce nebo to prostě dělají z nadšení, a protože je to baví, jako např. ochotníci nebo komiksáři z OstroFconu.

V rámci toho jsi napsala i speciální hranou prohlídku...

Taky jsem to nevymyslela úplně sama, i když ten první podnět asi byl ode mě. Spoustu ostatních lidí mi pomáhalo, ať už se scénářem, nebo s kostýmy, či s hudbou ... bylo to skvělé a moc mě to bavilo. Myslím, že diváky to taky bavilo. Šlo v podstatě o historiky z vládnoucí rodiny vévodů sasko-lauenburských, kteří v Ostrově sídlili po třicetileté válce a bylo to patřičně okořeněné současnou politickou satirou a humorem. Myslím, že diváci i herci se dobře bavili.

Historická témata, divadlo a humor tě přitahují? Co připravuješ dál?

Historii miluju pořád, vystudovala jsem ji. Čtu historické romány nebo odbornou literaturu... to je moje vášeň. Ale divadlo zároveň taky. Do nějakých 15i let jsem chodila na dramáček a pak jsem musela přestat, protože jsme se s mamkou tenkrát přestěhovaly, a já nemohla dojíždět. Bylo to moc komplikované. Tak jsem přišla o tuhle svoji vášeň. Byla jsem strašně šťastná, když jsem mohla letos hrát a navíc pracovat na něčem společně s více lidmi, protože ono kreslení či psaní knih jsou takové spíše samotářské a individualistické aktivity. A co připravuji nebo připravujeme? Svatební košili od Erbena na Dušičky. Comingsoon...

Nyní jsi paní učitelkou... Jaké to je, učit pubertáky?

Hrozný a zároveň skvělý. Zbožňuju je a zároveň je nesnáším. Není to snadný, ale naplňuje mě to, cítím se na správném místě. Ať už kvůli tomu, že jim předávám informace a vzdělání a nutím je používat vlastní mozek nebo i kvůli tomu, že si často připadám jako psycholog... někdy dětský, někdy pro rodiče a někdy i pro kolegy. A někdy mi připadá, že potřebuju psychologa i já.

foto: archiv Petry Kovačikové

Jsme časopis, plný kresleného humoru. Jaký je tvůj vztah k humoru?

To je přece nutné k životu! Bez humoru to nejde. Vidím to na sobě – i když je mi nejhůř, tak se pořád snažím smát, a i když si procházím nějakou těžkou situací, tak si z toho často dělám legraci a zlehčuju to. Možná to někomu v tu chvíli připadá jako čirý cynismus, ale je to moje obrana, která mi pomáhá se s některými věcmi vyrovnat.

foto: archiv Petry Kovačikové

Máš nějaké oblíbené kreslíře?

Tak určitě Michaela Petruse – ten se mi líbí i osobně jako chlap. Pak Craig Thompson, který napsal a nakreslil monumentální epochální komiks Habibi – to je jedna z nejlepších a nejužasnějších knih, co jsem kdy četla. Taky si myslím, že vynikající kreslíři a umělci jsou někteří tatéři – např. Zuzana Csatai alias Striga nebo tatér Babboo, který mi vykreslil/vytetoval jedno dílo na záda. A z lokálních určitě Martina Škopová alias Sayako – miluju její ujetý styl, dost často absolutně nekonformní, šokující a naprosto originální. Stejně jako je ona sama. A nesmím zapomenout – i když to není kreslířka, ale spíše malířka – Frida Kahlo. Zbožňuju ji. Ať už kvůli jejím obrazům nebo kvůli její osobnosti nebo tím, jak naplno prožila svůj život.

ilustrace: Petra Kovačiková

VTIPY *made in* CIZINA

MARINA GORELOVA

Marina Gorelova (Bělorusko)

WNB

Nenad Ostojic (Chorvatsko)

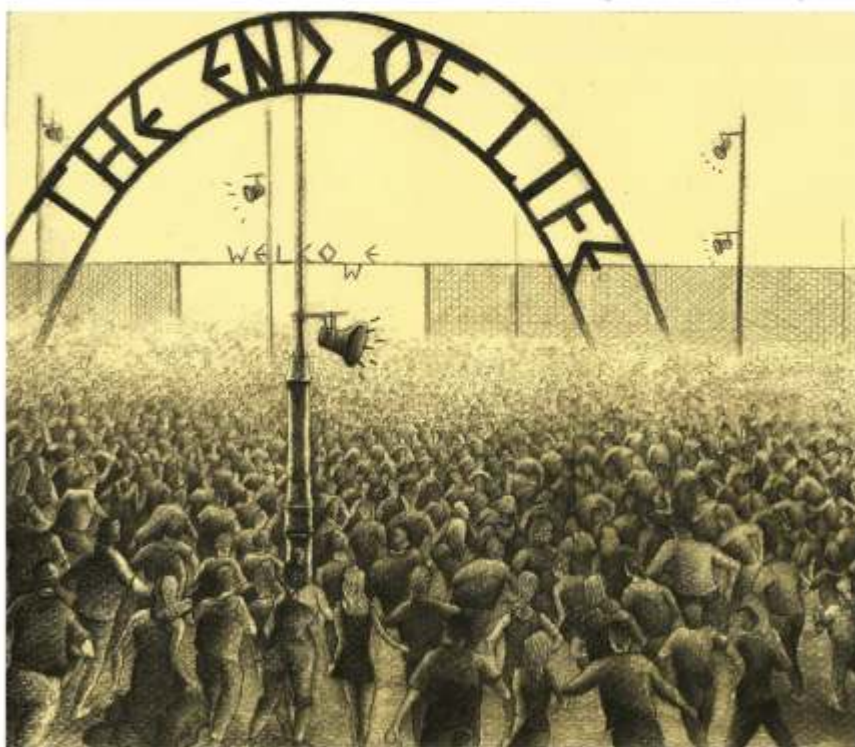

Oleg Goutsol (Ukrajina)

Canen.

Sergej Semendyaev (Ukrajina)

Kamil Jerzyk (Polsko)

VTIPŮ *všeho* CHUŤ

VŠICHNI CHRÁPOU, JÁ OSEL, NECHAL NAHLAS RADIO S PROJEVEM PREMIERA...

Jiří Cermón

CIMPRICH 2016

Jaroslav Cimprich

Jan Farkas

Roman Kelbich

Kvapke

PASTA

Mejla

Keby si bola mladšia, tak by som povedal, že ti tikajú biologické hodiny!

Ladislav Talčík (Slovensko)

Vladimír Dvořák

JAN TOMASCHOFF
Jan Tomaschoff

NEZDÁ SE VÁM TO VÍNO PŘÍLIŠ SUCHÉ?

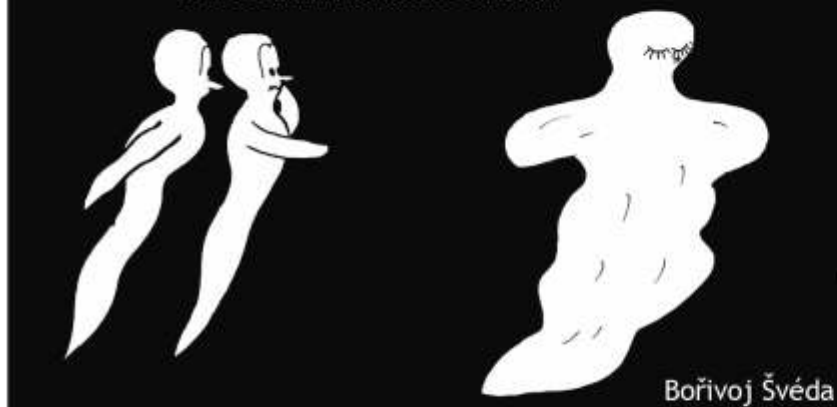
Tomáš Pekárek

JESTLI SPIDER-MANA KOUSNUL PAVOUK, TAK MUSELA NAŠI TŘÍDNÍ KOUSNOUT KRÁVA...

PATA

NECHÁPU, JAK MOHLA JAKO DUCH TAKTO PŘIBRAT. KAŽDOPÁDNĚ SI VYSLOUŽILA PŘEZDÍVKU DUCHNA.

Bořivoj Švéda

S tebou se už nesázím, tobě padá furt OREL. Fr. Metra

Marina Bondarenko (Rusko)

KAŽDÝ NORMÁLNÍ KLOKANÍ MLÁDĚ U NÁS V ZOO, SE KAMARÁDÍ S DALŠÍMI VACHATCI....JENOM TEN MŮJ ROZMAZILENÝ PARCHANT SE SLONEM!

Petr Slaba

Ne, Karel doma není, kluci ho vzali na ryby.

Josef Švec

DEKADENCE ORGANISMU

Období je to pro silné kusy
A tak podle žrací módy
Ať žijí všechny pečené husy
A svatomartinské hody

KÁMOŠ

Zuby mu svítí
Oči na mne upírá
Hezké je mítí
Kámoše upíra

Sidonius Jiro

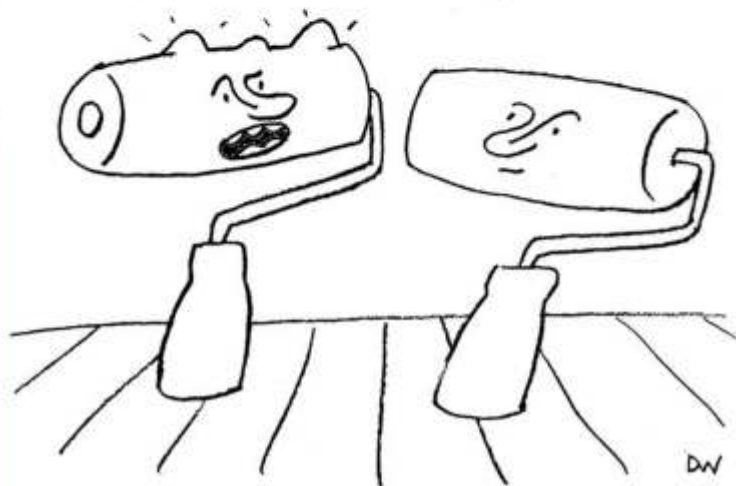

Se tak koukám Maruši, že aspoň v zimě, když někam jedem, bysme ty vokna měli zavírat!!!

Jiří Bula

PATA

Boule? Přišel jsem pozdě domů z hospody a manželka na mě čekala s válečkem!

Oldřich Dwořák

GRATULACE

S

Jiří Srna

Tapóti chvílka poezie

Prase

Nedávno mi nabídli,
pruhované prase.

Když z něj po čáře odříznu,
doroste mi zase.

Lákala mne nabídka,
vlastnit živou konzervu
a mít k dispozici,
jídla vlastní rezervu.

K obchodu však nedošlo
však ne, pro prachy hříšné
pruhy mělo podélné
a já jsem chtěl příčné..

Kat

Tohle je takovej kreativní snaživce, co nezvládne
na kvalitě, to dožene na kvantitě...

Roman Gadas

DEKUJI MISTŘE ...

TCHYNI JSTE TREFIL NAPROSTO PŘESNĚ!

J.R.

Sidonius Jiro

**STARÁ CHTĚLA K VÁNOCŮM ZIMNÍ ZAHRADU, TAK JSEM JÍ ŘEKL, AŽ
SE SEM POSTAVÍ A POČKÁ NA SNÍH ...**

Míra Šticha

Romana Štrýncl

Jiří Srna

Tak se ukaž! 5, 5, 4, 5 ... No, vidíš, že to jde. Na maturitu to není, ale v politice to můžeš dotáhnout daleko.

Zdeněk Janča

Vladimír Balcar
15. 7. 2016

Ne, omlouváme se, na televizi nekoukáme, pro ČT nejsem dost zentilní a pro Novu, Primu a Barrandov dost kloupi...

* Nejedovanějším pořadem večera byly TN na Nově, na druhém místě skončil Malý pitaval z velkého města.

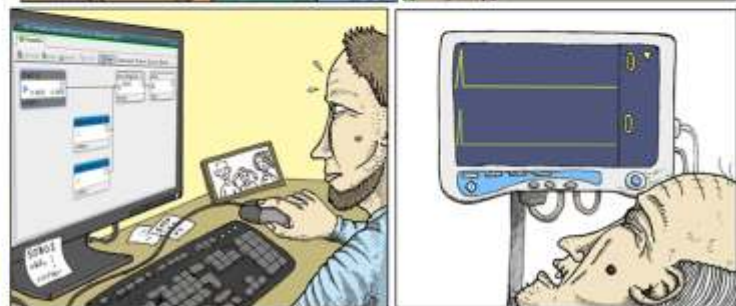
Vladimír Balcar

PRÁVĚ SE VRACÍM Z RODIČÁKU. MÁM POCIT, ŽE INKLUZE ZAČALA V UČITELSKÉM SBORU...

inkluze pro kočku

DanQ

BUTCH 2016

KONEC

Adam butch Kubík

Vy běžte, ale manželka zůstane tady, po vaší minulé návštěvě mi kvůli ní utekla strachy všechna strašidla!

Roman Gadas

TAPÍR

humoristicko-satirický webový plátek

měsíčník | listopad 2016 | 21. číslo

Vydává Klub kreslířů a humoristů, spolek

sidlo: Kollárova 1129, 363 01 Ostrov | IČO: 05176247

www.kkh-tapir.cz | e-mail: kkh-tapir@seznam.cz

Redakce: Lena Pintnerová, Pavel PATA Talaš, Mirek Vostrý